

Misstanden in de WOZ-rechtspraak

Ik vind het een goede zaak, dat misstanden binnen de rechtspraak gemeld kunnen worden. Dat moet dan wel gebeuren bij een instantie, die volkomen onafhankelijk is van de rechtspraak zoals die nu is georganiseerd.

Ik hou me zelf als gepensioneerde al 16 jaar bezig met de uitvoering van de Wet WOZ en de WOZ-rechtspraak tot aan de Raad van State en de Hoge Raad toe. Ik heb een aantal misstanden geconstateerd en ben daar een uitgebreid dossier over aan het opstellen. Een deel gaat over het gebruik van bedrieglijke taxatiematrixes in de beroepsfase van WOZ-zaken. Ze worden door (vrijwel) alle gemeenten in Nederland gebruikt of liever gezegd misbruikt om bij de rechter hun gelijk te halen. Zo ook door de heffingsambtenaar van de gemeente 's-Hertogenbosch in een WOZ-zaak over het jaar 2018. In die zaak heb ik naast mijn praktische analyse van de onderhavige taxatiematrix ook een uitgebreid stuk over het gebruik van die taxatiematrixes door diezelfde heffingsambtenaar in de afgelopen jaren. Van ieder van die taxatiematrixes heb ik een verbeterde versie kunnen opstellen, die de verkoopcijfers beter benadert en die niet een hogere maar juist een lagere WOZ-waarde oplevert. Het gerechtshof heeft het gezien, maar er niets mee gedaan en de bedrieglijke taxatiematrix van die zaak weer als voorheen gewoon geaccepteerd. En dat is niet alles. De woning is een appartement en bij appartementen dienen de koopsommen door de heffingsambtenaar gecorrigeerd te worden voor het aandeel in het reserve/onderhoudsfonds van de VVE. Dat had de heffingsambtenaar van 's-Hertogenbosch in alle voorgaande jaren ook al niet gedaan. Ook dat was een van mijn klachten en ik had er nog meer, waar ik nu niet verder over wil uitweiden. Maar ook dat punt werd door het hof genegeerd. Tegen de uitspraak van het hof ben ik eind december 2022 in cassatie gegaan met o.a. de klachten hiervoor genoemd. Ik heb tot begin december op een uitspraak moeten wachten: artikel 81 lid 1 van de Wet op de Rechterlijke Organisatie. Ik ben zwaar teleur gesteld. Het is niet de eerste keer dat ik tegen artikel 81 oloop, ik denk de zesde keer, iedere keer binnen iets van 2 of 3 maanden. Iedere keer zocht ik de reden bij mezelf, ik ben geen jurist, hoewel ... onderhand na al die WOZ-zaken en al die uitspraken. Na bijna een jaar wachten verwachtte ik een Conclusie van een Advocaat-Generaal. Mij leek, dat in ieder geval mijn klacht over het niet corrigeren van de aandelen in het reservefonds van de VVE gehonoreerd zou moeten worden, daar is immers vaste jurisprudentie over. Maar nee, zelfs dat niet. Ik kan nu niet anders dan ook de Hoge Raad te verdenken van toedekken van wantoestanden in de WOZ-rechtspraak. Ik blijf niet de enige te zijn.

In het "Tijdschrift voor Formeel Belastingrecht", nummer 4, juni 2021 schrijft belastingspecialist Dr. J.C.K.W. Bartel in zijn artikel "Onvrede met art. 81 lid 1 RO" zijn uitgebreide analyse van een WOZ-zaak over 2017, dat ook eindigde in een art. 81 lid 1 RO. Volgens dr. Bartel onder de titel "5.4. Proceskosten" is de Hoge Raad "aan hetgeen door belanghebbende is aangevoerd zonder motivering voorbij gegaan. De toepassing van art. 81 lid 1 RO is echter niet bedoeld om misslagen van het hof toe te dekken." En onder de titel "Uitkomst toetsing" schrijft dr. Bartel "De toetsing van de casus aan het kader voor de toepassing van art. 81 lid 1 RO geeft aan dat de toepassing van art. 81 lid 1 RO door de Hoge Raad in deze casus heeft geleid tot onder meer het niet kenbaar zijn van het standpunt van de Hoge Raad inzake de toepassing van art. 4 Uitv.reg. iw WOZ bij de WOZ-waardevaststelling, hetgeen een blokkade vormt voor de samenwerking tussen wetenschappelijk onderzoek, beschouwingen in de rechtsliteratuur en de rechtspraak in hoogste instantie, alsmede tot het toedekken van misslagen van het hof. De grenzen van het aan de toepassing van art. 81 lid 1 RO gestelde kader zoals beschreven in par. 3, zijn aldus door de Hoge Raad overschreden." En onder de titel "7. Het probleem en oplossingsrichtingen" schrijft dr. Bartel: "Gelet op het hoge aantal gevallen van toepassing van art. 81 lid 1 RO is het aannemelijk dat de grenzen van het kader voor de toepassing van art. 81 lid 1 RO veel vaker dan incidenteel worden overschreden. Ook in mijn eigen

praktijk ben ik geconfronteerd met een geblokkeerd discours en het toedekken door de Hoge Raad van een evidente misslag van een gerechtshof; het was aan mijn cliënt niet uit te leggen. De in kringen van belastingadviseurs levende opvatting dat de Hoge Raad het door de wetgever gestelde kader voor de toepassing van art. 81 lid 1 RO regelmatig overschrijdt, heeft dan ook grond van waarheid.”

Waar dr. Bartel het heeft over het toedekken van een tweetal misslagen door een gerechtshof, wat in mijn zaak ook het geval lijkt, gaat het in mijn zaak zelfs nog veel verder, namelijk het toedekken van misstanden in de WOZ-rechtspraak niet alleen van zaken door het gerechtshof 's-Hertogenbosch, maar door alle gerechtshoven in Nederland met name het accepteren van bedrieglijke taxatiematrices, maar ook het voorbij gaan van de WOZ-rechtspraak aan de strijdigheid van de wet WOZ en een tweetal arresten van de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2000:AA8610 en ECLI:NL:HR:2016:113) met de Europese regels. Het accepteren van bedrieglijke taxatiematrices kan ook opgevat worden als het witwassen van foute WOZ-taxaties. De WOZ-rechtspraak beschermt niet de burgers, maar gemeenten, de VNG, de Waarderingskamer en zichzelf.

Ir. Gijs Groen,
gijsgroen@kpnmail.nl